

((به نام خداوند آفریننده زیبایی ها))

اینجا سرزمین علم و دانش است. پس:

۱- کفتار و رفتارمان بر اساس آموزه های اسلامی و شئون دانشگاهی باشد.

۲- احترام و رعایت حقوق دیگران بر اساس معیارهای اسلامی و سیره می ائم اطهار (ع) استوار باشد.

۳- با توجه به منزلت اجتماعی مان، ظاهری مناسب، تمیز و مرتب داشته و در تمامی اوقات به نوعی لباس پوشیم که نشان دهنده می عزت نفس و احترام به دانشگاه باشد.

۴- باورمان پوشیدن چادر به عنوان جاب برتر است. استفاده از ماتو، شلوار و مقنعه بلند با اندازه می مناسب و رنگ های متعارف، مورد تاکید است.

۵- از پوشیدن لباس های آستین کوتاه، تی شرت و دیگر لباس ها و ناهای (زنجیر، پلاک، دستبند و...) که موضوعی را به هر شکل و زبانی مایش می دهند و جهت ترویج فرسنگ غیر اسلامی هستند، پرهیز می کنیم.

۶- لباس های لی، لکان و... که کوتاه، اندامی، پاره پاره و دارای نقش و نگار و رنگ های غیر متعارف می باشند، شایسته می منزلت و شخصیت ما نیست.

۷- پوشیدن جوراب به همراه کفش و استفاده از کفش های جلوبسته، پاشنه کوتاه و دارای رنگ های متناسب در خور شخصیت ما و پوشیدن دمپایی و کفش های با طرح و مدل نامناسب (چکله های ساق بلند و...) زمینده ما نیست.

۸- داشتن موهای تمیز و مرتب و با سبک های معمول نشان فرسنگ غنی ما و موهای بلند، آشفته، درهم و برهم و دارای خط و نگار و همچنین انواع خاکلویی ما و... از مظاهر فرسنگ یکانه بوده و در فرسنگ غنی ما جایگاهی ندارد.

۹- آرایش، پیرایش، استعمال دخانیات و موارد مشابه و پخش هرگونه صوت در محیط دانشگاه، نقض مستقیم قوانین و حقوق شهروندی و به دور از شان دانشگاهی است.

۱۰- در زمان ورود و خروج از دانشگاه، در درجه نخست، وجهی دانشگاهی مورد نظر ما بوده؛ چون باورمان بر پایداری و صیانت از منزلت اجتماعی مان است.